

Република Србија
Републички секретаријат
за јавне политике
Број: 011-00-81/2020-02
24. новембар 2020. године
Влајковићева 10
Београд

МИНИСТАРСТВО ФИНАНСИЈА

БЕОГРАД
Кнеза Милоша 20

ПРЕДМЕТ: Мишљење на Нацрт закона о дигиталној имовини

У вези са вашим дописом број: 011-00-828/2020-16 од 18. новембра 2020. године којим сте Републичком секретаријату за јавне политике (у даљем тексту: Секретаријат) доставили 20. новембра 2020. године на мишљење Нацрт закона о дигиталној имовини (у даљем тексту: Нацрт закона) са анализом ефеката Нацрта закона и Образложењем Нацрта закона, обавештавамо вас о следећем:

Члан 26. став 2. Нацрта закона предвиђа да је издавалац дужан да на својој интернет презентацији у најкраћем року обавести инвеститоре о подношењу додатка белом папиру надзорном органу, као и да објави додаток белом папиру одмах након његовог одобрења.

У предложеној одредби речи: „у најкраћем року” потребно је заменити речима „најкасније наредног дана од дана од дана подношења додатка белог папира”, док је реч: „одмах након” потребно заменити речима: „најкасније наредног дана од”.

Наведену примедбу истичемо, како би се на недвосмислен начин и у циљу унапређења заштите и извесности за инвеститоре у дигиталну имовину, прецирао рок у ком је издавалац дужан да обавести инвеститоре о подношењу додатка белом папиру надзорном органу и да објави додаток белом папиру након његовог одобрења.

Слична примедба односи се и на члан 27. став 7. Нацрта закона који предвиђа да надзорни орган на својој интернет презентацији објављује све одобрене беле папире или њихов списак са линковима до релевантних делова интернет презентација из става 2. овог члана и да се објављен списак, укључујући и линкове, редовно ажурира.

Стога сматрамо да би у предложеној одредби, у циљу што јасније формулације речи: „редовно се ажурира” требало заменити речима: „ажурира на дневном нивоу”.

Такође, слична примедба се односи и на члан 81. став 6. Нацрта закона, којим је прописано да је пружалац услуга повезаних с дигиталном имовином дужан да одбије извршење налога ако има разлога за основану сумњу да би извршењем таквог налога биле прекршене одредбе овог закона или закона којим се уређује спречавање прања новца и финансирања тероризма или да би било учињено дело кажњиво по закону као кривично дело, привредни преступ или прекршај, као и да о томе без одлагања обавести надзорни орган. Мишљења смо да је речи: „без одлагања” потребно заменити речима: „истог дана”.

Члан 56. став 2. Нацрта закона у тачки 1) предвиђа да се уз захтев за издавање дозволе за пружање услуга повезаних с дигиталном имовином доставља решење о упис у регистар привредних субјеката.

Сматрамо да би наведену тачку у предложеној одредби требало брисати с обзиром да надлежни орган увидом у јавно доступан регистар на који свом сајту води Агенција за привредне регистре у складу са законом, може проверити да ли је подносилац захтева уписан у регистар привредних субјеката. Ово истичемо из разлога јер је на основу члана 9. став 3 и члана 103. став 3. Закона о општем управном поступку („Службени гласник РС“ бр. 18/16 и 95/18 - аутентично тумачење) поступајући управни орган дужан да по службеној дужности врши увид у податке о чињеницама о којима се води службена евиденција, а који су неопходни за одлучивање. Такође, мишљења смо да би се усклађивањем предложене законске одредбе са Законом о општем управном поступку смањило административно оптерећење за подносиоца захтева и елиминисала непотребна документација у управним процедурама, што би потенцијално створило позитивне ефекте на пословање привредних субјеката и привлачење инвестиција.

Тачка 3) истог става предвиђа да се уз захтев достављају и општа акта подносиоца захтева. С тим у вези истичемо да је потребно прецизирати које све опште акте је подносилац дужан да поднесе уз захтев за добијање дозволе за пружање услуга повезаних с дигиталном имовином. Уколико је интенција предлагача била да се ти акти односе искључиво на оснивачки акт и статут привредног субјекта, у том случају сматрамо да је и ову тачку потребно обрисати из истих (горе наведених) разлога као и код тачке 1) овог става, с обзиром да орган може извршити увид јавно доступан регистар Агенције за привредне регистре и да се тако упозна са садржином наведених општих аката који су неопходни за управно одлучивање.

Члан 57. став 1. Нацрта закона предвиђа да надзорни орган одлучује о захтеву за давање дозволе за пружање услуга повезаних с дигиталном имовином у року од 60 дана од дана пријема уредног захтева.

Сматрамо да је у предложеној одредби број: „60“ потребно је заменити бројем „30“.

С тим у вези, сугеришо предлагачу да размотри ову законску могућност јер члан 145. став 2. Закона о општем управном поступку предвиђа да кад је поступак покренут по захтеву странке или по службеној дужности, а у интересу је странке и када се о управној ствари одлучује у поступку непосредног одлучивања, орган је дужан да изда решење најкасније у року од 30 дана од покретања поступка. Имајући у виду да се у поступцима по захтеву за издавање дозвола за пружање услуга повезаних с дигиталном имовином одлучује на основу чињеница и доказа које је странка изнела у захтеву и на основу доступних података из службених евиденција које се воде по службеној дужности, као и то да се у овој управној ствари не спроводи испитни поступак у смислу члана 106. Закона о општем управном поступку, мишљења смо да би рок за одлучивање у овим поступцима требало да буде 30 дана од дана подношења уредног захтева.

Иста могућност се односи се и на члан 71. став 6. Нацрта закона којим је предвиђено да надзорни орган одлучује о захтеву за давање сагласности пружаоцу услуга у случају статусне промене, у року од 60 дана од дана пријема уредног захтева. Стога, мишљења смо да би се на овај начин, кроз скраћивање рокова за одлучивање у управном поступку надзорног органа са 60 на 30 дана додатно смањило административно оптерећење и унапредили услови за пословање привредних субјеката у овој области.

Члан 76. став 3. тачка 1) предвиђа да је пружалац услуга повезаних с дигиталном имовином је дужан да корисницима или потенцијалним корисницима дигиталне имовине пружи одговарајуће информације које су разумљиве просечном кориснику дигиталне имовине који је физичко лице а који се односе на основне статусне податке о пружаоцу услуга повезаних с дигиталном имовином и услугама које пружа.

Мишљења смо да је у тачки 1) предложене одредбе потребно прецизирати који су то основни статусни подаци које је пружалац услуга повезаних с дигиталном имовином

дужан да пружи потенцијалним корисницима дигиталне имовине и на који начин (нпр. на званичној интернет страници или на други погодан начин) или да се законом пропише правни основ за ближе дефинисање овог питања подзаконским актом.

У даљем тексту наводимо примедбе на достављени текст анализе ефеката закона.

У оквиру одговора на питања која се односе на утврђивање циљева предлагач је пропустио да утврди базну и циљну вредност показатеља учника, рок у ком ће бити достигнута циљна вредност, као и извор провере.

У оквиру одговора на питања која се односе на анализу економских ефеката наводимо да предлагач није анализирао како ће нова регулатива у овој области утицати на привредне субјекте који намеравају да издају, купују и продају дигиталну имовину (потенцијални инвеститори), као и на оне привредне субјекте који су се и до сада бавили улагањем у неки од облика дигиталне својине (криптовалуте), то јест како ће предложени закон утицати на конуретност привредних субјеката у овој области.

Такође није анализиран утицај појединих одредби Нацрта закона на привредни сектор које се односе на искључења области примене овог закона (члан 6. став 1 и 2. Нацрта закона), а која се односе на трансакције које се врше искључиво у оквиру ограничене мреже лица (која су то тачно мреже лица) и на могућност стицања дигиталне имовине учествовањем у пружању услуге рачунарског потврђивања трансакција у информационим системима који се односе на одређену дигиталну имовину (тзв. рударење дигиталне имовине).

У оквиру одговора на питања која се односе на анализу ефеката на друштво предлагач није анализирао како ће почетак примене овог закона утицати на грађане-физичка лица у делу који се односи на трошкове које ће ова лица имати (лица која су и до сада трговала криптовалутама, као и она грађани који тек намеравају да улажу у дигиталну имовину у складу са овим законом).

У оквиру одговора на питања која се односе на анализу управљачких ефеката, предлагач је пропустио да детаљније образложи из којих разлога се одлучио да регистар заложних права на дигиталној имовини води пружалац услуга повезаних са дигиталном имовином који за то има дозволу надзорног органа. С тим у вези било је потребно аргументовати из којих разлога се одлучио за концепт децентрализације регистра заложог права на дигиталној имовини, уместо да се такав регистар води на јединствен и централизован начин од стране једне институције (Агенције за привредне регистре) која већ води одређене регистре залогне на покретним стварима и правима (Регистар заложног права на покретним стварима и правима, Регистар финансијског лизинга и Регистар судских забрана), као и да наведе како је ово питање регулисано у другим земљама у којима је на целовит начин регулисана област дигиталне имовине (Француска и Малта).

На основу свега наведеног позивамо предлагача да још једном размотри могућност да податке свих регистара на покретним стварима и правима, обједини на једном месту и на тај начин омогући лакшу доступност и могућност добијања потпуне информације о свим оптерећењима на имовини конкретног физичког или правног лица.

Имајући у виду све наведено, а сходно чл. 47, 48. и 49. Уредбе о методологији управљања јавним политикама, анализи ефеката јавних политика и прописа и садржају појединачних докумената јавних политика („Сл.гласник РС”, бр. 8/19), Секретаријат је мишљења да Нацрт закона **садржи делимичну анализу ефеката.**

В. Д. заменика директора

Сања Мешановић

Сања Мешановић